

خبرنامه

Shamlu.com

صفر

شماره ی

فروردین یک هزار و سیصد و هشتاد و دو

یادداشت

چند وقتی است که فهرست توزیع پایگاه اینترنتی احمد شاملو شروع به کار کرده است. هر روز تعداد قابل توجهی به عضویت این فهرست در می آیند. ما هم تصمیم گرفتیم که این «خبرنامه» را گاه به گاه منتشر کنیم تا هم خبری برایتان بنویسیم و هم نامه ای. خبر؟ نامه؟ از چه موقعیتی، از چه موضعی خبر دادن، خود مساله ای است، خصوصاً وقتی که نام احمد، فامیل شاملو و پایگاه اینترنتی او در میان باشد. درست است، در کنار نام شاملو ایستاده ایم، و وقتی که کنار او می ایستیم، از چه خبر می توانیم بدهیم؟ نگاه مان به کجا می تواند متوجه شود؟ بگذارید فعلاً نگاه مان را معطوف کنیم به کلمه و بیابیم از دنیای کلمه صحبت کنیم، دنیایی که به ظاهر هیچ ربطی به دنیای بیرونی یا دنیای حقیقی ندارد، ولی این را هم فرض کنیم: اگر کلمه می توانست بیرون را تحت الشعاع قرار دهد، آن وقت چه می شد؟ اگر نوشتن می توانست در حکم «متزلزل کردن بنیان جهان» می توانست باشد، آن وقت چه؟ نوشتن را در نخستین سطح اش، قبل از هر چیز، حکاکای حرف بخواهیم، حرفی که می خواهد بماند، و حرفی که می ماند، فرهنگ می شود، فرهنگ نوشتاری می شود. فرهنگ نوشتاری که حفاظ است، حفاظ امروزی ها، که حفاظ است، حافظ فردایی ها، و حافظه است، حافظه ی همه گان، از دیروز تا فردا.

هر روز نامه هایی به دست مان می رسد. نامه هایی که نویسنده اش نوجوانی است، مضمون اش این است: ما شاملو را خیلی دیر شناختیم، بررسی دلیل و علت های این تاخیری که در شناخت شاملو - و شاملو ها - هست را به وقت دیگری موکول می کنیم، اما همین را بگوییم: ما در قبال این نسل جز تشدید حس تعهد چه حس دیگری می توانیم داشته باشیم؟ این تعهد را دسته جمعی اگر حس کنیم، می توانیم معنایی به آن بدهیم، معنای دیگر خواهی، معنای دیگریت به آن بدهیم، معنای دیگری به حرکت هایمان بدهیم. این خبرنامه را وقف آگاهی می کنیم تا گاهی از کلمه بگوییم، گاه از شاملو، گاهی خبری برایتان بفرستیم و گاهی کلمه های شما را این جا بگذاریم. برایمان بنویسید، و با ما بنویسید. ما هم برای شما می نویسیم و با شما می نویسیم، همان طور که او، شاملو، می گفت، و می خواست، و می نوشت: «راز اشک ها و لبخندها».

شاملو با ترجمه هایش از گارسیا لورکا و از پل الوار، سهم مهمی در ورود مکتب سورئالیسم در زبان فارسی دارد. امروز گنجینه ی ره بر این مکتب، آندره بروتون، به حراج گذاشته می شود. خبر را مرور می کنیم:

سورئالیسم به فروش می رسد

فرانسه سورئالیسم را می فروشد. این تیتز یکی از مجله های نیویورک است. اوب بروتون، دختر آندره بروتون، تصمیم گرفته گنجینه ی عظیم پدرش، که بخشی از حافظه و میراث سورئالیسم را چهره می دهد، به حراج بگذارد. شماره ی 42 خیابان فونتن در پاریس، زمانی منزل مسکونی و امروز موزه ی آندره بروتون، یکی از مهم ترین منابع سورئالیسم است. قرار بر این است که از روز هفتم ماه آوریل، این گنجینه در Drouot پاریس به حراج گذاشته شود. این گنجینه ی عظیم، بخش های زیر را در بر می گیرد:

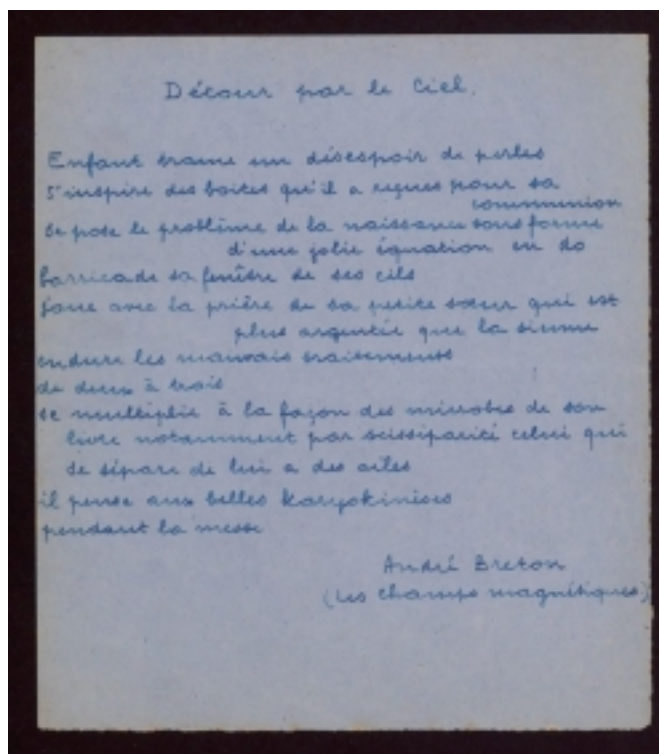
بروتون در شماره ی 42 فونتن

کتاب ها : کتاب های بروتون و کتاب هایی که به بروتون اهدا شده است. این بخش 3500 کتاب را دربرمی گیرد. کتاب های آپولینر، فروید، لئون تروتسکی، هانری میشو، سالوادور دالی، مارکس ارنست، فیلیپ سوپو از جمله ی این کتاب هاست. بروتون عادت داشته که کتاب نویسنده های مورد علاقه اش را به زبان اصلی هم جمع آوری کند، تعدادی از کتاب های اکتاویو پاز به اسپانیولی در این بخش دیده می شود.

کتاب گیوم آپولینر درباره ی آثار مارکی دو ساد

دست نوشته ها : دست نوشته های آندره بروتون، دست نوشته هایی که به بروتون اهدا شده، و دست نوشته هایی که به وسیله ی بروتون نگه داری می شده در این بخش به حراج گذاشته می شود. این بخش بیش از پانصد دست نوشته را شامل می شود.

دست نوشته ی بروتون – میدان های مغناطیسی

کلکسیون هنرهای بدوی : از نوجوانی تا مرگ، بروتون به جمع آوری اشیاء مختلفی که به جوامع بدوی و غیر اروپایی مربوط می شده، مشغول بوده است. این بخش 251 شیء، ماسک و... را در بر می گیرد.

ماسک اسکیمو، آلاسکا

عکس : بیش از یک هزار و پانصد عکس. عکس هایی که عکاس های مختلف از بروتون گرفته اند، عکس هایی که بروتون با سر دمداران سورئالیسم گرفته و... در این بخش دیده می شود.

عکسی از بروتون، الوار، تزارا و بنیامین پره با امضاهایشان

تابلوهای نقاشی (مدرن، قدیم) ، پیکره ها: نقاشی های خود بروتون، نقاشی های دالی، پیکره های مختلف و... در این گروه قرار دارند.

Dali Salvador, « La mélancolie extatique des chiens, gâtée comme une vertigineuse descente en ski », 1931-1932

پرتره ی بروتون – پابلو پیکاسو

حراج این گنجینه ی عظیم سورئالیسم، به خروج این آثار از موزه ی بروتون و پراکنده گی ی آن ها می انجامد. به کوشش فرانسوا بن، ماتیو بنه زه و لوران مارژانتن کمیته ی آندره بروتون تشکیل شده است که هدف اش جلوگیری از به حراج گذاشتن این حافظه ی مهم سورئالیسم است. تاکنون سه هزار نفر از مهم ترین نویسندگان، فیلسوف ها، شاعران و سینماگران فرانسه، از جمله ژاک دریدا، ژان لوک نانسی، برنار نوئل، برنار تاورنیه طوماری را امضا کرده اند و از وزارت فرهنگ فرانسه خواسته اند که از منته شدن این میراث فرهنگی جلوگیری کند. وزارت فرهنگ با نادیده گرفتن این حرکات، اجازه ی خروج این آثار را از کشور امضا کرده است. حراج طبق قرار قبلی از هفتم آوریل در پاریس آغاز می شود. پول فرهنگ را می خرد. و سورئالیسم به حراج گذاشته می شود. حراج، یعنی ارزان فروختن، یعنی ارزان از دست دادن، و سورئالیسم «هم» دارد از دست می رود.

پرهام شهرجردی